

ת"ד 2854/10/18 - מדינת ישראל נגד אורי אביגד

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 2854-10-18 מדינת ישראל נ' אביגד

לפני כבוד השופט אריה זרזבסקי
בעניין: מדינת ישראל
נגד
אורי אביגד
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד דור כפיר

גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של **נהיגה בחוסר זהירות עבירה לפי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה התנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה וכן עבירה שגרמה לחבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961**. התביעה חזרה בה מן האישום של אי מתן זכות קדימה להולך רגל בהחלטה בפרוטוקול דיון יום 23.1.20.

על פי כתב האישום, בתאריך 2.6.2018, סמוך לשעה 23:20, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג שברולט מספר 9627832 בתל אביב ברחוב החשמונאים 95 ויצא מחניון במקום. אותה שעה חצתה את הכביש, בגין מאירי בת שבע, ילידת 1952. הנאשם נהג בחוסר זהירות בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לדרך, יצא מחניון בכתובת הנ"ל ופנה ימינה, לא הבחין מבעוד מועד בהולכת הרגל בעת שחצתה את הכביש, לא אפשר לה להשלים את החציה בבטחה, המשיך בנסיעה ופגע בה. כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל בגופה ונגרמו לה חבלות של ממש בדמות של שבר ברגל ימין שגובס ועברה ניתוח בהרדמה מלאה, שברים בגולגולת ודמם בראש אשר גרם הפרעות בזיכרון, קושי בדיבור ובלבול. שברים בעצמות הפנים וארובות העיניים, אושפזה עד ליום 17.7.2018 ושחררה למוסד שיקומי. רכבו של הנאשם ניזוק.

טיעוני התביעה:

לגרסת התביעה- הנאשם לא לקח אחריות בהזדמנות ראשונה. הנאשם הינו נהג חדש אשר נהג משנת 2016 ולחובתו צבר הרשעה קודמת אחת.

הנפגעת בתאונה חייה את תוצאות התאונה באופן יומיומי ואף נקבעו לה 40% נכות בביטוח לאומי כתוצאה התאונה (וזאת בהתאם לדברי ב"כ המאשימה מפרוטוקול דיון יום 29.12.20 ע"מ 38 שו' 31).

המאשימה עתרה לעונש מאסר בפועל לתקופה שלא תפחת מארבעה חודשים, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה תקופה שלא תפחת מ-3 שנים, מאסר מותנה מרתיע שלא יפחת מ-9 חודשים, פסילה על תנאי ופיצוי משמעותי לנפגעת וכן קנס.

ב"כ הנאשם:

לגרסת ב"כ הנאשם- הנאשם הורשע לאחר שזוכה מעבירה אחת שעניינה אי מתן זכות קדימה להולך רגל, והורשע בעבירות שכולן עבירות של אחריות קפידה.

הנאשם לא הורשע, גם לא הואשם, בעבירה לפי סעיף 62, שעניינה קלות ראש או רשלנות, ומשכך בהתאם להוראות סעיף 22(ג) לחוק העונשין, אין אפשרות להטיל עליו מאסר שכן החוק קובע שלעניין אחריות לפי סעיף זה לא יידון אדם למאסר אלא אם הוכחה מחשבה פלילית או רשלנות. בשום שלב, גם לא בשלב הטיעונים לעונש, לא טענה המאשימה כי הנאשם התרשל.

ב"כ הנאשם טוען כי מעובדות כתב האישום לא עולה מאיזה כיוון חצתה הולכת הרגל, אלא נאמר בעובדה מספר 2 שהיא חצתה. הפעם הראשונה ששמענו על כיוון החצייה היה במעמד הדיון מפי הבוחן, לפיו הנפגעת חצתה משמאל לימין כקביעה עובדתית.

זאת ועוד, לטענת ב"כ הנאשם מדובר בנאשמת שלבשה שחורים בשעת לילה מאוחרת, חצתה במקום שבו יש הפרדה בין הנתיבים, כפי שמופיע בת/17, עברה שני כבישים ושטח הפרדה בנוי בין הנתיבים, שילוב זה של המאפיינים לפיהם אישה מבוגרת שלובשת שחורים בשעת לילה מאוחרת, כאשר היא חוצה כביש עם שטח הפרדה בנוי מעידה על רשלנות תורמת של הולכת הרגל שלא חצתה במעבר חצייה.

כמו כן, עתר ב"כ הנאשם כי המתחם לא יכלול רכיב מאסר, בטח לא רכיב פיצוי, שכן חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים חל בענייננו וכן עתר שלא להטיל פיצוי וזאת לאור מצבו הכלכלי של הנאשם בעקבות משבר הקורונה כעצמאי בתחום האירועים.

ב"כ הנאשם מבקש לקבוע מתחם שבין 3 חודשים ועד 9 חודשים פסילה בלבד, יחד עם עונשים נלווים, בדמות פסילה על תנאי וקנס (אפשר גם התחייבות). לעניין הנאשם, טוען ב"כ הנאשם כי גם בשים לב לעובדה שהנאשם ניהל את משפטו, הרי שתיוקן 113 קובע שכפירה וניהול הוכחות אינם יבואו במתחם העונש, ומדגיש כי הנאשם אמנם אינו זכאי להנחת הודיה, אך כמובן הכפירה כשלעצמה וניהול ההוכחות אינו חלק מגזירת העונש, בשים לב שהנאשם זוכה מאישום בתחילת ההליך.

דיון והכרעה

בנהיגה שגרמה לתאונת דרכים, בה נגרמו של חבלות של ממש, יש משום פגיעה בביטחון הציבור ובשלומו. על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות עמד בית המשפט ברע"פ 2564/12 **יחיאל קרני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 24.6.12).

מתחם הענישה לעבירות שעניין גרימת תאונת דרכים בגינה נגרמו חבלות של ממש (הקבוע בסעיף 38 (3) לפקודת התעבורה), כולל רכיב פסילת החל משלושה חודשים עד שנתיים, אולם כמובן שרף הרשלנות, טיב החבלות למשל במקרה בהם נותרה הנפגעת עם נכות בשיעור גבוה, ההשלכות שלהן על חיי הנפגעים, אשם תורם של הנפגע, עברו התעבורתי של הנאשם והאם הודה בהזדמנות הראשונה וכן נסיבותיו האישיות של הנאשם - כל אלה יהיה בהם כדי לקבוע מהי תקופת הפסילה הנאותה בנסיבות אלה והאם יש לקבוע סנקציה של מאסר או של"צ.

בעפ"ת (חי') 52547-01-20 **סלימאן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.2.20) - המערער הורשע בגרימת חבלה של ממש, התנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש לגוף, נהיגה רשלנית וסטייה מנתיב נסיעה. בתאונה נפגעה רוכבת אופניים, שנגרמו לה חתך בסנטר, תזוזת שיניים, שהצריכה קיבוע, ושבר באמה שקובע בניתוח. עברו התעבורתי של הנאשם קל, 4 הרשעות מסוג ברירת משפט, צוין שבדרך כלל מדובר באדם נורמטיבי, מהנדס בתחילת דרכו המקצועית, וקיימת השלכה החמורה של פסילת רישיונו על פרנסתו, הושתו פסילה למשך 12 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיצוי לרוכבת האופניים, בסך 7,500 ₪. בית המשפט המחוזי אישר את **מתחם הענישה שנקבע, 3 חודשי פסילה, ברף התחתון, לבין פסילה ממושכת של מספר שנים, בצירוף עונשים נלווים**. צוין שנוכח חבלתה של הנפגעת, תרומתה לקרות התאונה, עברו הקל ונסיבותיו האישיות של המערער, העונש שהוטל סביר ומאוזן.

ברע"פ 7195-15 **מיכאל טשסלי נ' מדינת ישראל** (29.10.15) - המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות שגרמה לחבלה של ממש. המבקש פגע בהולכת רגל שחצתה כביש סמוך למעבר חציה כשהיא אוחזת טלפון בידה, ונגרמו לה אמנזיה וחתך בקרקפת, שבר ביזז, שבר בסקרום ושברים מרוסקים באגן. עברו התעבורתי של המבקש אינו מכביד ולהולכת הרגל אשמה תורמת. בית משפט קמא עמד על מתחם העונש ההולם בנהיגה בחוסר זהירות שגרמה לחבלה של ממש, תוך דגש שאין המדובר בנהיגה בקלות ראש, ושלא במעבר חציה, וציין שזה כולל פסילה שנעה בין 3 חודשים לתקופה שמעל שנה, לצד פסילה על תנאי וקנס. על **המבקש נגזרו פסילה לתקופה של 3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס**. ערעור ובקשת רשות ערעור על פסק הדין נדחו.

בעפ"ת 43362-03-13 **(י-ם) יעקב בן דוד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.5.13) - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בגרימת תאונה, רשלנות, מעבר חציה וחבלה של ממש. המערער נהג רכב מסוג טנדר משא, ופגע בהולכת רגל שחצתה פסילה על תנאי, למשך 3 שנים, וקנס בסך 1,500 ₪. המערער נהג רכב מסוג טנדר משא, ופגע בהולכת רגל שחצתה במעבר חציה, עם שני ילדיה (בני שלוש ושמונה), הילדה הועפה לנתיב הנגדי, והאם נגררה מתחת לחזית הטנדר. לאם ולבתה נגרמו נזקים ופגיעות גוף קשות בעקבות התאונה והבוחן קבע שבמקום שדה ראייה של 100 מטר, והמערער היה צריך להאט נסיעתו ולעצור.

בעניינו, בהתאם לאמור בהכרעת הדין והקביעה לפיה הנאשם התרשל ונהג בחוסר זהירות בכך שיכול היה לראות את הולכת הרגל מקו העצירה הקריטי ולמנוע את התאונה וזאת על אף שהולכת הרגל חצתה את הכביש שלא במעבר חציה (ראה ע"מ 9 להכרעת הדין שו' 20-32) ונוכח גילו הצעיר של הנאשם והיותו נהג חדש עת עבר את העבירה וכן גרם לחבלות של ממש לנפגעת כמפורט לעיל, ויחד עם העובדה כי הולכת הרגל לא עברה במעבר חצייה.

לאור הנסיבות ובאיזון המתבקש, לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה שלפני, אני סבור כי חוסר הזהירות מצוי במקרה דנן ברף הבינוני.

לאור טיעוני הצדדים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **תשלום קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 6.5.21.**
2. **הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.**

3. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים.

תקופת הפסילה תצטבר לכל פסילה אחרת אשר תלויה ועומדת כנגד הנאשם.

הנאשם מוזהר בזה כי לצורך חישוב הפסילה עליו לדאוג להפקיד במזכירות בית המשפט רישיון נהיגה או תחליף רישיון מתאים.

4. ניתן בזה צו לפיצוי הולכת הרגל המעורבת בסך של 5,000 ₪, אשר ישולם בתוך 120 יום.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021, במעמד הנוכחים.